

Forklaring eller Mened; det vilde jeg da i hvert Fald ikke. Det ærede Medlem har saa en helt romantisk Historie at fortælle os om, hvorledes Direktør Olesen er blevet forfulgt, hvorledes denne Forfølgelse har medført, at han er blevet indlagt — mon det er tvangsindlagt? — paa en Sindsygeanstalt, og at han har faaet sin Afsked fra „Tryg“ o. s. v. Nu ved jeg vel, at vi her til Lands ikke har den bedste Retspleje — vi har efter min Mening en ganske elendig Retspleje —, men denne daarlige Retspleje plejer just ikke at gaa ud over Aktieselskabsdirektører med en Gage paa 50—60,000 Kr. om Aaret, denne daarlige Retspleje plejer gerne at gaa ud over Bønder, Arbejdere, Tjenestefolk o. s. v., men sjældent over Aktieselskabsdirektører, og allermindst, naar de er saa højt oppe paa Rangstigen, som Direktør Olesen var. Hvis det nu imidlertid virkelig er rigtigt, hvad det ærede Medlem fra Saks-købing bliver ved at paastaa, at Direktør Olesen har været saa forfulgt i denne Sag, synes jeg oprigtigt talt, at det ærede Medlem skulde lægge hele sin Indflydelse i Vægtskaalen for at faa Direktør Olesen til at rense sig for denne Beskyldning. Det ærede Medlem fra Saks-købing tror jo aabenbart, at Direktør Olesen er ganske uskyldig i det, han er blevet beskyldt for; nuvel, var det da for sent at optage den Sag paa ny? Kunde det ærede Medlem ikke foranledige, at Direktør Olesen indgav Andragende til Justitsministeriet om at faa Sagen taget op paa ny, for at han kunde faa Lejlighed til at rense sig. Der kunde maaske siges, at Forsikringsselskabet „Hafnia“ nu en Gang har taget sin Anklage tilbage, og at man saaledes mangler det formelle Grundlag for Sagens Genoptagelse. Men i saa Henseende er der ikke noget i Vejen. Jeg har nemlig tilladt mig at henvende mig til Forsikringsselskabet „Hafnia“ og forespurgt den administrerende Direktør, om han troede, der var noget i Vejen for, at „Hafnia“ eventuelt vilde være med til at lade denne Sag yderligere gaa sin Gang og faa den genoptaget, for at det kunde konstateres, hvorvidt der var begaaet den skrækkelige Urret imod Direktør Olesen, som det ærede Medlem mener, eller ej, og den administrerende Direktør for „Hafnia“ svarede, at „Hafnia“ saa langt fra havde noget imod dette, at man endogsaa med Glæde vilde se Sagen genoptaget, for at det endelig kunde blive slaaet fast, at der ikke var Tale om nogen som helst Forfølgelse fra „Hafnia“'s Side mod Direktør

Olesen, og blive slaaet fast, om det var „Hafnia“ eller Direktør Olesen, der havde Ret. Derfor mener jeg, at det ærede Medlem fra Saks-købing som en Afslutning paa denne Sag kunde foranledige, at Direktør Olesens Sag blev genoptaget; saa havde dog det ærede Medlem det ud af Forhandlingerne her, at han havde gjort, hvad han formaade, for at rense Direktør Olesen for de Beskyldninger, der er rettede mod ham.

Første Viceformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Maribo Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Rørdam: Jeg finder ikke Anledning til at genoptage Diskussionen med det ærede Medlem (Valdemar Olsen), da det ærede Medlem i mit sidste Foredrag har faaet Svar paa alle de Ting, han nu fremfører, og der ingen Grund er til yderligere at forlænge denne Diskussion. Jeg finder heller ingen Anledning til for mit Vedkommende at tage Spørgsmaalet om Direktør Olesens Sag op. Det vil jeg overlade til det ærede Medlem at drøfte med sin Kollega, det ærede Medlem fra Roskilde (Henrik Nielsen). Det ærede Medlem fra Roskilde er jo fuldkommen sikker paa, at i denne Sag er der ikke Skygge af Tale om, at Direktør Olesen har aflagt Mened. Ellers kunde det ærede Medlem jo ikke have været med til at bevilge Direktør Olesen en Pension paa 10,000 Kr. og sende ham en saa overordentlig smigrende Skrivelse, som han har gjort. Jeg overlader derfor ganske til det ærede Medlem fra Nykøbing (Valdemar Olsen) at blive enig med sin Kollega, det ærede Medlem fra Roskilde.

Første Viceformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Københavns Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Henrik Nielsen: Det ærede Medlem (Rørdam) udtalte i Gaar, at jeg langt fra havde virket flatterende ved den Stilling, jeg havde indtaget under denne Debat; men det ærede Medlem har jo ikke i fjerneste Maade afkræftet det, jeg sagde om Sagen. Det, jeg for det første slog fast, var, at hvis det ærede Medlem vilde have talt for Statens Overtagelse af Livsforsikringen, kunde han godt have undladt en Omtale af Direktør Olesens Forhold,